

[Aksel Larsen.]

sel bliver sat over det politiske Hensyn. Det er en af de Kanaler, ad hvilke det tredie Tings Indflydelse gør sig gældende her paa Rigsdagen.

Det burde naturligvis være saaledes, at det var forbudt dem, der blev Medlemmer af Rigsdagen, at modtage saadanne lønnede Tillidshverv. Men ikke paa de Præmisser, det ærede Medlem Hr. Holstein talte om. Jeg formoder, at det ærede Medlem er Talsmand for de samme Synspunkter, som Redaktøren af „Landboværnet“, Proprietær Hartel. I „Landboværnet“ hævder Proprietær Hartel, at det bør være saadan, at en Rigsdagsmand fra det Øjeblik, han er valgt, og til han atter gaar ud af Tinget, ikke modtager den Art af Stillinger. Men det vilde blive en køn Form for Korrupsion. Saa vilde det blive moderne at undersøge Kandidaternes Valgchancer Dagen før Valget, give dem visse Hverv og Dagen efter stille sig paa det Standpunkt, som Proprietær Hartel og, formoder jeg, De Uafhængige gør, og aldeles ikke komme Korrupsion og Bengnaveriet til Livs, men kun skabe sig en billig Fløskel til Agitation ude blandt Vælgerne.

Nej, det maa være saadan, at de, der modtager offentlige Tillidshverv, ikke har Ret til at foretage sig noget, der blot kan skabe Mistanke hos Vælgerne om, at de blander private Erhvervsinteresser sammen med deres Stilling som Politikere. Derfor er det simpelt hen nødvendigt at have en Lov, som forbyder Bengnaveri, ellers ved vi, at det ikke forsvinder. Men det nytter ikke, at vi gennemførte en Ordning; der sagde, at Rigsdagsmænd ikke maatte have den Slags Ben. Det er ikke tilstrækkeligt. Ordningen maa udvides, fordi der findes andre Former for Styrelse af det offentlige Liv end netop Rigsdagsvirksomheden.

Jeg tænker her i første Række paa Kommunalbestyrelser og paa Embedsmændene i Ministerierne og i Kommunernes Tjeneste. Jeg staar her ikke med konkret Materiale og kan ikke diske op med Eksempler. Jeg kunde jo slaa op i den blaa Bog og oplæse f. Eks. Listen over Generaldirektør Michael Koefoeds Tillidshverv eller tage andre, tage vore Departementschefer, forskellige Professorer o. s. v. og blot oplæse, hvilke Tillidshverv de har ifølge den blaa Bog — i Virkeligheden har de jo mange flere, og deres Indtægt staar ikke angivet her.

Det er ganske klart, at den Slags Ting kan ikke betegnes med noget som helst andet end Udtrykket Korrupsion. Hvis

man slaar op i Meyers Fremmedordbog og vil vide, hvad Korrupsion er, faar man at vide, at det er Forfalskning og Bestikkelse. Nu anser jeg ikke den Forklaring for udtømmende, men den er god nok til at bruges alligevel, for hvis Befolkningens Mening, og hvis det, man kalder Folkestyret, ikke bliver forfalsket ved den Trafik, der drives med at overbebyrde Folk i offentlige Stillinger med saadanne Tillidshverv — ja saa ved jeg ikke, hvad man skal sige om det.

Bestikkelse det vil sige, at man faar nogle Penge-kontant for at gøre en bestemt Ting, som man ikke burde have gjort. Det er rigtigt, men ærlig talt: Er Grænsen ikke noget udflydende mellem den direkte Form for Bestikkelse og det, der sker derved, at man overbebyrder fremtrædende politiske Personligheder eller Folk, der har Indflydelse i Administrationen med vellønnede Tillidshverv? Sker det ikke med en ganske bestemt Bagtanke? Naturligvis gør det det.

Saa kan den enkelte, der modtager et Tillidshverv, for min Skyld hundrede Gange sige, at han modtog Tillidshvervet uden Bagtanke; men ingen skal komme og fortælle mig, at de, der gav ham Tillidshvervet, gav ham det uden Bagtanke, og det er det, der er det afgørende. Det er afgørende, samtidig med at dette Tillidshverv og den dermed udbetalte Lønning har sin Virkning paa den paagældende Politiker eller Embedsmand, saa han i sin offentlige Virksomhed helt eller delvis lader sig lede af dette Hensyn. Derfor maa disse Omraader tages med.

Vi kender alle en Mængde Eksempler paa, hvorledes offentlige og private Interesser flettes sammen, og derfor er det heller ikke nødvendigt at komme med saa mange Eksempler. Jeg vil kun sige, at det er ganske uholdbart, hvis en Mand, der sidder i Københavns Kommunalbestyrelse og dør er med til i særlig Grad at regulere Byggesager og Tilskudsforhold for København, samtidig er en af Københavns største Byggesagførere. Det er ganske uholdbart, at den Slags Ting kan finde Sted. Men det er den Slags Ting, der finder Sted, og det er den Slags Ting, som i hvert Fald Det konservative Folkeparti ikke vil have afskaffet med det Forslag til Beslutning, det stillede i Gaar, og som blev vedtaget. For det blev udtrykkelig af Partiets Fører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, sagt, at hvad man havde af private Ben, ragede ingen, og det ønskedes ikke debatteret, derover skulde der ikke laves nogen Liste.

Jo, det var at ønske, at der blot kunde komme en saadan Liste. Det var at ønske,